

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 48

Parkland, Washington, Oktober 19de 1906.

10de Aarg.

Til Kirke.

Venlig lyder Klokketoner
I den tidlige Morgenstund,
Livets Mole det forsoner,
Hvor Taulen stille og det med Grund,
Til Klokken talder til Møde saa stort:
Til Møde med ham som Alting har
gjort,
Med ham som troner i høie Himle,
Med ham som hvem vor Tante maa
smitte,
— Han talder os alle til Møde med
sig.

Klokketangen venlig lyder —
— Den er en Gidsen fra vor Gud;
Den er en Gidsen som os frøder,
Til den bringer saa høit et Vnd:
Kom, her er dødt Vord for hver og
en

So mere der tages, des mer' er Igen,
Til den som dødt er for Rilde og
Evne

For hver en Trang som Sjelen kan
nævne,

Kom derfor til Kirke sun fro og
glad

Saa lidt skal et fattes dig Sjelen
Mød!

Da Herren som i det Høie tronet
Stiger hermed i sit Kirkehøis;
Før ham lyder Kirkeklokkens Toner,
At du kan fylde dit tomme Krus.
Saa lidt med en Sang paa din
Kirkevei:

Herre her kommer paa Bødet dit
jeg.

Du ved jeg trænger Vilje og Evne,
Jeg fattig er paa alt jeg kan nævne,
Men Herre, du er saa stor og rig,
Og du har nok Gaver ogsaa til mig.

Da svare skal dig saa Klokketangen,
At omsonst gaar du ei Kirkevei,
Forgjæves er aldrig Kirkeklangen,
Hav som indbyder siger ei nei.

Og han vakte din Trang til at gaa
Skal vel se til at du ogsaa skal faa,
Til den har haade Vilje og Evne,
At give hvad du i Troen tor nævne.

— Derfor gaa dristig paa Kirkevei,
Du sluder nok Plads ved Bødet for
dig.

Gud signe din Gang du gamle og
unge

Til Herrens Gids og hans Helligdom,
Han stemte din Sjæl til med Glæde
at svinge
En Hjertens Tak til din Herre from;
Han lyse sin Fred over Dytte og
Grund,
Og aldrig sit Ord han fra os bort-
vendt;
Men lade det altid blandt os trone,
Til Dagens Ende hans Klokker tone,
Og føre os altid paa Kirkevei
Til sidst til evig Glæde hos sig.
D. Jonassen.

Taarubygningen i Babel.

Det 10 Kapitel i 1 Mosebog indeholder de saakaldte Slægtstavler, en Opregning af de 70 fornemste Følkeslag, der nedstammte fra Noas tre Sønner. Kun om Nimrod, en af Rams Esterkommere, faar vi lidt nærmere Betsed. Han var en vældig Kræfter, grundede et Rige ved Babilon og Tigris, byggede de iøjensynlige berømte Byer Babel og Ninive.

I det 11 Kapitel hører vi, hvorledes den ene Menneskefamilie delte sig i forskellige Følkeslag. I Noas Stægt tog Babilon og Uudelighed snart Overhaand. Ram og hans Søn Kanaan vandt sig fra Noa. Og Stierkallet af Sem og Jafets Esterkommere vendte sig ogsaa bort fra Gud. Menneskenes forvandlede, ryggesløse Sindelag trådte ved en Anledning tydeligt frem. De drog fra sine Fædres Hjem, Armenien ved Ararat, til den skønne frugtbare Slette Sinear eller Babilonien. Der begyndte de at bygge en By og et Taarn. De vilde dermed gøre sig et Navn. Og dette Hovmod var Fiendskab imod Gud. Dette Taarn skulde naa op til Himmelen. Det var Spot og Forhaanelse. De vilde paa denne Maade undgaa at spredes i alle Lande. Men, Taarnet skulde være deres Midtpunkt. Da kunde Gud ikke længere lide. Han for udbredte Menneskene og forvandrede, dette deres Sprog. Derfor kaldte man dette Sted Babel, det er Forvirring. Denne Guds Dom har vi endnu for vore Dine. Menneskeheden er splittet, det ene Folk er skilt fra det andet, det har et Sprog, som det andet ikke forstaar. Men Menneskene viser ogsaa nu i Udspredelsen det gamle hovmodige Sindelag. De op-

fører stolte Bygninger, optænder altid nye Kunster, og det, som de dermed søger, det er deres egen Gode. De stormer op imod Himmelen, trods Gud, den højeste, hvad de faar fast, det skal gjælde paa Jorden. De sømmer sig for Enighed og Broderskab, men det er en Enighed som er Gud imod. Gud, Herren, har allerede ofte grebet ind og slaaet de hovmodige til Jorden. Men Menneskene høier sig ikke under Guds vældige Haand. Derfor skal endelig Herrens Dag komme over alt høit og høit og ophøiet, saa at det for bestandigt skal blive fornedret. Ef. 2, 12.

Efter Sprogforvirringen lod Gud Follene gaa sine egne Vele. De glemte snart aldeles den levende Gud og tjente som Hedninger de stumme Afguder. Men af Jordens Slægter og Folk udvalgte nu Herren sig en Slægt og et Folk til Guds, det var Abrahams Slægt og Folk. Det Abrahams Sød skulde da i Tidens Fylde Velsigneisen, Frelsen, som allerede var lovet de første Fædre, komme over alle Slægter og Folk paa Jorden. Derfor giver dette Kapitel ogsaa en Beretning om Abrahams Slægt, om Sem og hans Esterkommere, især om Tara, Abrahams Fader, og hans Familie.

Det aandelige Prestedømme.

Ypperstepresten stod ikke alene i Spidsen for Presteslæbet, men han repræsenterede ogsaa hele Israels Folk. Ligesom Paktens Ark er den fornemste Gjenstand i Tabernaklet, saaledes var Byskylpladen det fornemste ved Yppersteprestens Dragt. Paa den gyldne Plade, lavet af Guldklæde, var anbragt 12 Vælskne, hvorpaa alle Israels Stammers Navne stod graverede. Dette skulde betyde, at han repræsenterer alt Folket.

Presteslæbet's Gjerning: „De tjente ved Alteret.“ det er: de forestod Offeringen, de dræbte, slaede, tilberedte Offerdyret, idet de andre Leviter gik dem tilhaande. De vedligeholdte en bestandig Tid paa Brændofferalteret, tændte og tilfød Lyse i det hellige i Tabernaklet. De lavede Skuebrøden og bar efter Lovskriftning hver Morgen Rogelse ind i det Hellige og satte den paa Rogelsealteret, der ikke maatte

tændes med fremmed Fild, det vil sige, den maatte være tagen af Flden paa Brændofferalteret. Det var dette Salaria's gjorde, da han gik ind i Herrens Tempel (Luk. 1, 9).

De maatte ofre et Lam Morgen og Aften og 2 Lam paa Sabbaten. 2 Moj. 28, 3, 9. De maatte altid være paa sin Post for at gøre sine bestemte Tjenester, Prestegjeringen for hvilken som helst hedsjædig eller glad og taknemmelig Israelit, der kunde komme til hvilken som helst Tid i Døgn, ved Dag og ved Nat for ved Offer at sone sine Synder og lette af sin Syndeskyld eller bringe Takoffer for Herren. De skulde altid være rede til at tjene Gud og hans Folk.

Presterne skulde ogsaa være Israels Røtere og Bøgere af Guds Lov. 3 Moj. 10, 11. „Herren talte til Aron og sagde: ... forat I kunne lære Israels Børn alle de Love, som Herren har forkyndt dem ved Moses.“ 5 Moj. 33, 10: „Han skal lære Jakob dine Lov og Israels din Lov.“ Mal. 2, 7: „Til en Prests Læber skulle bevare Kundskab, og Lov skal man søge af hans Mund.“

De kunde ikke give Love, men de skulde forklare dem, baade den borgerlige og kirkelige. Som de, der var velkendte i Loven, tjente de som Dommere i vanskelige Sager.

De skulde velsigne Folket ved haitidelige Sammentømter og ved Slutningen af de daglige Oringer. 4 Moj. 22—27. Dette stede med oploftede Hænder og med den aronitiste Velsignelse, som vi endnu bruger for Alteret.

Paa Keiser maatte de passere paa; at Paktens Ark og alle Helligdommens Skar var dækkede med Purpur eller skarlagensfarvet Klæde. De skulde være Tjenere. — Naar Keiseren skulde sætte sig i Værelse, skulde de blæse i sine Solvtrumpeter, som de ogsaa gjorde ved Jerikos Mure, da Folket den syvende Gang gik rundt Staden. — Naar Israels Børn gik mod Hedningerne, skulde de tale til Herren for Slaget, og ofte drøgt de i Kampen.

Yppersteprestens embedet kaldes af hele Folket. De Rettigheder, han havde, tilhørte Folket, der ligesom indvies i ham. Folket havde overdraget ham disse Rettigheder, da det var

Fortfat. paa Side 4.

Helenas Familie.

(En Fortælling om Rom i det første Aarhundrede.)

(Fortsættelse.)

XV.

Hovedsmanden.

Daade Julius og Cineas udtrykte deres Beredvillighed hertil og fulgte den gamle Mand og hans Datter ind i Huset. Det var, som de fleste almindelige Borgere i Rom, meget høit, og de stige op Trappe efter Trappe, indtil de endelig naaede det allerhøieste Stovværk, hvor de traadte ind i et lidet Værelse, der var ganske simpelt møbleret. Dette var deres nye Besjendtes Stue. De unge Mænd satte sig, og Bigen bragte en Lampe, hvis bunte Skin, da Falterne blev slukkede, var det eneste der oplyste Værelset. Den gamle Mand fortalte dem, at hans Navn var Cincinnatus, og at hans Datter hed Lydia. Han havde et ærværdigt Udseende, graasprængt Haar og Skjæg og stærkt udprægede Ansigtstræk, der vilde have været strenge og haarde, hvis ikke et blidt og mildt Udtryk, blandet med en Slags Resignation, havde hersket der. Hans Datter havde ikke den mindste Lighed med ham. Hun havde et sødt, mildt Ansigt med store, mørke, straalende Øjne, tykt, sort Haar og olivenfarvet Hud, medens et Udtryk af kvindeleg Venlighed og Blidhed var udbredt over hele hendes Person og Bæsen. Hun var sty og tilføjeholde, og skjønt taknemmelig mod sine Medningsmænd, turde hun dog næsten ikke se paa dem. Hun efterkom hurtigt og roligt sin Faders Ord og trak sig derpaa tilbage til sit eget lille Værelse som saa indenfor Julius fulgte hende med Cincinatus og fikrede ind i dette mørke Værelse, som om han ved sit Blid vilde drage hende tilbage igjen.

„Jeg har udgydt Blod i Aften,“ sagde Hovedsmanden efter en Pause; „men Gud ved, at det var ikke for min egen Skyld; nei, hellere vilde jeg dø tusende Gange. Det var for at redde mit Barn, mit rene, uskyldige Barn, at jeg gjorde det. Nei, nei, jeg kan ikke have syndet i dette; jeg kunde ikke overgive min Yndling til disse Fiender.“

„Syndet!“ raabte Julius i Forbavselse. „Det Slag, De slog for hende, var den rene og ædleste Handling, De har gjort i Deres Liv, og jeg for min Part taler Gud, at han tilfod mig at slaa et Slag i samme Hensigt.

Den Gjerning, jeg har gjort i Aften vil jeg altid mindes med Glæde. Kunde De angre dette Slag, naar De tænker paa den elskelige Bige, der skulde sig bregge Dem? Kunde De ønske, at De havde kastet Deres Sværd og givet hende op til disse Ribinger? Nei, nei, bort med en saadan Tanke!“

Julius rejste sig, dirrende af Uvilje, og den gamle Mand greb hans Haand og trykkede den varmt.

„Gode Ven!“ sagde han, „Deres Ord give mig Fred. De forstaar ikke, hvilken Rædsel Tanken paa at have udgydt Blod er for den Kristne. Men De taler Fred til min Samvittighed. Nei, — for mit søde Barns Skyld vilde jeg slaa et Snes Fiender.“

„Og jeg — et tusinde!“ udbrød Julius lidensfabeligt.

Cincinnatus sagde intet, men hans Dine lyste af Glæde, da han betragtede den unge Mand, der stod so an ham opfyldt af ungdommelig Begjæring.

„Jeg er forbauset over, hvad De har gjort,“ sagde Cineas. „De Kristnes Fiender tillægge dem Rujoneri og Svagbed. Men hvilken større Svaghed kunde der vel gives, end at en Fader skulde roligt og uden Modstand give sin egen Datter op til en Flok Skurke? En Religion, som lærer saadant, kan ikke komme fra Gud.“

„Sig ikke et Ord mere!“ sagde Cincinnatus. „Jeg er bestjæmmet over min egen Svaghed. Han vil tilgive, hvad jeg har gjort.“

„Tilgive!“ raabte Cineas. „Er det det rette Ord? — Tilgiv! Han vil tilgive det. O, min Ven, udførelse ikke Deres Religion, der har i sig saa meget stort og rent! De vil ellers sætte den under Philosophien og stode bort fra den idetmindste en overvigtig Sjæl, som søger efter Sandheden. Jeg er denne ene; men hvis jeg hos Dem, en Kristne, finder saadanne Følelser som disse, hvad maa jeg da tænke? Maa jeg ikke blive tvungen til at tro, at eders Fiender have ret?“

„Nei, nei,“ sagde Cincinnatus; „hvis De er en søgende Sjæl, maa De ikke komme fra mig eller roget andet Menneske; thi alle Mennesker ere svage og fejlbarlige. Vi ere fulde af Synd og Overtrædelse. Døm fra Guds Ord og fra det alene, ikke fra hans svage Disciples stræbelige Liv, og mindst af alle fra mig; thi jeg er den Udale af hans Tjenere. Jeg stræber at gjøre hans Villie, men jeg kan ikke af min egen Kraft, jeg strider for at blive

bedre, men, de maa det skaffe mig al forgyvelighed. Derfor er min Samvittighed om, og jeg frygter Synden i enhver Handling. Men han er mit Haab. Han har været mit Blod Haab, han vil ikke slippe mig og ikke forlade mig; jeg stoler paa ham.“ Cincinnatus bedaktede sit Ansigt med Hænderne. — De to Venner toge snart Afled. De vandrede hjem i Tausshed, hver fordybet i sine egne Tanker. — Cineas grundede paa dette nye Bevis paa en om og aarvaagen Samvittighed og Frygt for Synden; Julius tænkte ikke paa andet end paa den lyse Aabenbaring, som havde blandet ham og kastet en straalende Glæde over Hovedsmandens ringe Bølg.

XVI.

Et Møde af Kristne.

Denne Aftens Begjæring forstærkede Cineas's Dulle om at se mere af de Kristne, og han oppebiede med nogen Utaalmodighed den Dag, som de holdt hellig for da at gaa med Julius til deres Møde. Han begyndte at forstaa den Magt, som deres Religion havde hos dem, og som gjorde dem saa aarvaagne ved alle deres Handlinger, saafølgelig for Frel, saa færdige til Anger. Han grundede over denne nye Aabenbaring af menneskelige Følelser og tænkte, at hvis han selv saa nogle fulde veie og grænse hver Tanke og Handling, vilde han finde meget at fordykke hos sig selv og meget, som han ikke kunde bifalde. Philosophien havde aldrig vist ham dette; han havde aldrig lært at se paa sit Hjerte og prøve dets Bevægelser. De indre Kampe, som han havde erfaret, havde alle Dru lym til den Anstrængelse, han havde gjort for at trække sig bort fra de materielle Ting. Han havde søgt at leve et intellektuelt Liv, at betragte Verden fra en filosofisk Høide og foragte dens Bekymringer og dens Lyst. Men nu begyndte det dunkle at gaa op for ham, at der forelaa et større Arbejde, — en Anstregelse for at gjøre alle Tanker og Følelser rene og hellige. Denne Opdagelse fyldte ham forst med et Slags Misrosthed, thi han følte, at han selv umulig kunde naa dette Maal. Alligevel saa han i selve denne Stræben noget Edelt, noget, som maatte have i sig en forædlende Betydning paa et Menneskes hele Liv. Dette foragtede, som sagt, hans Dulle om at lære de Kristne nærmere at kjende, og da Dagen kom, satte han sig ned med Julius, der vidste Stedet, hvor deres

Møde holdtes. Det var et Værelse i en af de øverste Etager i et stort Hus nær ved Liberen. Deres Ceremoni at bryde Brodet havde allerede fundet Sted, da de to Venner kom, og Forsamlingen var i Begreb med at begynde den øvrige Del af Gudstjenesten. Værelset var stort og kunde rumme omtrent hundrede Mennesker, og det var fyldt med Mænd, Kvinder og Børn. Cineas saa sig med nogen Overraskelse omkring paa de nøgne Bænge og bet i det hele simpelt udstyrede Rum. Det tilfredsstillende hans filosofiske Smag, at der intet fandtes af Billeder eller Statuer; thi naar en Sjæl dyrker og tilbeder den højeste Gud, sin Slaver, behøves intet saadant, tænkte han. Et simpelt Bord stod i den øverste Ende af Værelset, og bag dette sad flere Mænd, af hvilke den ene syntes at være Formand og Leder ved den simple Gudstjeneste; thi alle syntes at se op til ham med Kjærlighed og Interesse og lyttede med spændt Opmærksomhed til hvert Ord, der faldt fra hans Læber.

De begyndte at synge en Psalm, der for Cineas's forfinede Øre lød rent skjæmmet. Forsamlingen hørte for det meste til de lavere Klasser, og Versene var afspasjede efter deres Begreb. Disse Kristne kjendte lidet eller intet til den forfædte Verskunstes Regler; de havde deres egne simple Sange, som de forstode, og elskede, og som udtrykte deres ungdommelige Væres Grundsatninger, deres Tro, Haab og Kjærlighed. Den Psalm, de nu sang, havde et Dødsord ved hver Strophe: „Jesu, dig se Hæret til evig Tid!“ — og dette var det eneste af Sangen, som fæstede sig hos Cineas.

Derpaa tog Lederen en Bogrulle og begyndte at læse et Stykke, som Cineas allerede kjendte: „Salige er de fattige i Aanden, thi Dummeriges Rige er deres. Salige er de, som sørge, thi de skulde husvales. Salige er de Sigtmodige, thi de skulde arve Jorden. Salige er de, som hungre og tørste efter Retfærdighed, thi de skulde mættes. Salige er de Barmhertige, thi dem skal vedersjæres Barmhertighed. Salige er de Rene af Hjertet, thi de skulde se Gud. Salige er de Fredsomme, thi de skulde kaldes Guds Børn. Salige er de, som lide Forsølgelse for Retfærdigheds Skyld, thi Dummeriges Rige er deres. Salige er I, naar man bespottet og forfølger eder og taler allehaande ondt imod eder for min Skyld, og lever det. Glæder og fryder eder, thi eders Løn skal være megen i Himlene.“

(Fortsættelse i næste Nummer.)

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Høstterminen ved Pacific Lutheran Academy begynder den anden Oktober. Skolen har følgende Lærere:

R. J. Hong, Bestyrer,
 Rast. S. Garstad,
 A. J. Olsen,
 Adolph Dong,
 F. M. Holmes og
 Emma Lee.

Skolen tilbyder 5 Kurser: Det saakaldte "Preparatory Course" svarer omtrent til 7de, 8de og 9de "Grade" i "Common" Skolen.

"Normal Course" indbefatter alle Fag, som hører til en "First Grade Teachers Certificate."

"College Preparatory Course" indbefatter alle Fag, som fordres til Optagelse ved et amerikansk College.

"Academic Course" er særlig indrettet for saadanne, som ved Siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk. Det svarer i det væsentlige til den forberedende Afdeling ved Luther College.

"Commercial Course" er særlig afpasset for saadanne, som vil lære Bogholderi med mere.

Ved Siden af disse er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Sang og Musik

Igenom Høstterminen vil der udbetjedes i følgende Fag: Engelsk Literatur og Grammatik, Arithmetik, Algebra, Geometri, Fysik, Norsk, Læselære og Grammatik, Tykt, Latin, Verdenshistorie, Psykologi, Bibelhistorie, Bogholderi, Gymnastik og Sang. Ved Siden af disse bliver der Erstatningsforanstaltninger og andre, der særlig angår at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstraklasser i andre Fag, hvor det vises sig nødvendigt.

Disciplin burde helst begynde ved Skoleaarets Begyndelse den 2den Oktober og holde paa til Skolens Slutning i Juni. Paa denne Maade vil de kunne faa det størst mulige Udbytte af sin Skolegang.

Da der er mange, som ikke er istand til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og slutte sig til de Klasser som er i Gang.

Skoleaaret er inddelt i tre Terminer, hver paa tre Maaned. I Skolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For oljst og

opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciplin under Lærernes Tilsyn drevet en saakaldt "Boarding Club". Paa denne Maade har de stillet sig god, sund Kost til dens enkelte Kostende. Saaledes var Gjennemsnitsprisen Iffor \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgifterne for Skole, Kost og Logis for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Hertil kommer da Bøger og Vask. De nødvendige Bøger kan faaes ved Skolen til meget billig Pris. I Nærheden af Skolen er der flere Familier, hvor Disciplin kan faa sin Vask udført paa meget rimelige Villkaar. Et Værelse i Skolens "Basement" er stillet til Pigernes Raadighed, saa at de, som ønsker det, kan udføre sin egen Vask og saaledes komme ud af det saa billigt som muligt.

Det kan derfor trygt siges, at alle Udgifter ved Skolen gjennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Dette indbefatter da baade Skole, Kost, Logis, Bøger og Vask.

For Kataloger og nærmere Oplysninger, henvende man sig til Skolens Bestyrer

R. J. Hong,
 Parkland, Wn.

Vor Frelses norske luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
 TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
 Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndagsskole.

" 11 A. M. Høimessgudstjeneste.

" 7:45 P. M. Aftensang.

Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. Lørdagsskole.

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maaned, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag E. M. i Maaned, Kvindeforening.

J. M. Arntson,
 Norsk Sagsfører,
 Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
 ogsaa Skjeder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
 City Hall.

TACOMA, - - WASH

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
 We Carry a Full Line of Wall Paper and
 Room Mouldings, Flush
 and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505.

Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

A. E. Johnson, Pres. H. F. Knatvold, Treas.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

THE METROPOLITAN BANK

Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 8.
 Lørdag fra Kl. 10. til 12.

V. W. Sarsar,
 W. W. Snos,
 O. S. Selvig,
 J. D. Vandenberg.

President.
 V. President.
 Cashier
 Asst. Cashier.

4 per cent Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaned, 1ste Januar og 1ste Juli. Udbetaling paa alle Sted i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

MONTROSE BICYCLE SENT FREE

on approval to your address **WITHOUT A CENT IN ADVANCE. SEND US YOUR ORDER**, state whether you wish lady's or man's wheel; give color, height of frame and gear wanted and **WE WILL SHIP THE WHEEL** C. O. D. on approval, allowing you to inspect and examine it fully before you accept it. If it is not all and more than we claim for it, and a better wheel than you can get for any where near the price from any one else, refuse it and we will pay all express charges ourselves. **The MONTROSE Bicycle \$16.50** is our Special Agent's sample price of the greatest bargain in a bicycle ever offered. We guarantee it equal to any 24 wheel on the market, and you need not doubt it. **EXCLUSIVE BICYCLE MANUFACTURERS** and take this method of quickly introducing our 1900 MODEL. This offer of a sample wheel at this low price is made to secure a **RIDER AGENT** in each town to represent us and take orders. Our agents make money fast.

SPECIFICATIONS. Sturdy seamless tubing with forged reinforcement, flash joints, improved expander device to fasten seat post and handle bar; Royal Arch crown; the celebrated Maple hub and hanger—the easiest running known; Herford "A" Hubs, the best and one of the most expensive tires on the market. The genuine 24 Meisinger Hydraulic rubber, points, tools and accessories the best obtainable. Finished in black, maroon or coach green, highly finished and ornamented; special finished nickeling on all bright parts. We thoroughly test every piece of material that goes into this machine. Our binding year's guarantee bond with each bicycle.

FREE to any one sending the \$16.50 cash in full with order we will send free a genuine Hardtek 18.00 mile barrel rubber cycle pump; or a high grade floor pump. Your money all back if you are not perfectly satisfied.

CHEAP WHEELS. We do not manufacture the cheap department store kind of wheels, such as many new concerns and big supply houses advertise and sell as high grade. We can furnish them, however, at \$5 to \$10 shipped; or \$3.75 to \$12.50 complete. We do not guarantee our recommendation. **BEFORE ORDERING** a bicycle of any one else, no matter who or how cheap, write us and let us tell you how much we can save you on the same machine. If you are **UNABLE TO BUY** a wheel we can assist you to **EARN A BICYCLE** by distributing catalogues for us a few days. We need one person in each town for this purpose. We have several hundred **RECORD** HUB WHEELS taken in trade which we will close out at \$3 to \$10 each, also some shopworn samples and 50 models very cheap. Send for Sample List. **OUR RELIABILITY** is unquestioned. We refer to any bank or business house in Chicago, or any express or railroad company. We will send you letters of reference direct from the largest banks in Chicago if you wish it today. This low price and these special terms of shipment without deposit will be withdrawn very soon. **SEND US YOUR ORDER** today. **J. L. MEAD CYCLE COMPANY, Chicago, Ill.**

PACIFIC HEROLD,

Udøvet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts

Seks Maanedes.....25 Cts

Til Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Allt vedrørende. Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller søg 50 Cts. i Cash i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Lat.

umuligt, at alle Israellitter kunde bevare sig selv hellige og være den hellige Guds Prester. Men at han personificerede hele Israel, fremgaar ikke alene af, at han har alle Stammers Navne paa sin Brystplade (hvilket betegne, at han gik ind i alles Sted); men det fremgaar ogsaa deraf, at hans Synder tilgæves Folket. 3 Mos. 4, 3. Han ofrede for sine og Folkets Synder. Han var altid i Midten. Hans hele Tilværelse syntes indviet til Guds tjeneste. Yppersteprestens Gjerning var for Folket. Han staa som en Midler mellem Gud og Israel. Han stod op for Folket og talte deres Sag for Gud. Endog det h. brøds Ord, som bruges for Prest (cohen), betegner „en, som staa op for en anden og ia er hans Sag.“

Yppersteprestens Gjerning var altsaa en stor og vigtig Stilling. Vi i nu have faaet et fejlagtigt Indtryk af den, naar vi ser, hvorledes de har sig ad med Jesus, at de domte ham uretfærdigt til Døden. Men de v. a. v. e. d. e. sit Embede; derfor maatte Jesus rejse og jaa dem for deres Synder.

Gud har ikke udvalgt noget særegent Presteskab i den nye Pakt; men alle sande Kristne er Prester og Prestinder. Det kunde nu være Stedet til at frembære Righeder og Mobbetninger mellem den nye Pakt's aandelige Presteskab og det levitiske. Men det

vil komme under den fremtrædende Samtale, som forestaaes samlet under de følgende Punkter:

I. Alle sande Kristne er aandelige Prester.

1. Hvorledes de er blevne aandelige Prester. 1. Mos. 1, 45. 2. Mos. 5, 9, 10; Tit. 2, 14. —

2. Deres herlige Stand som saadanne. 1. Mos. 1, 12, 13. —

II. Hvad har de at gøre som aandelige Prester?

a) At ofre aandelige Ofre, ofre sig selv for Gud. 1 Petr. 2, 5; Filippen 2, 17; 2 Tim. 4, 6; Rom. 12, 1.

b) Som kongelige Prester at stride mod og overvinde det Onde, Djævelen, Verden og Kjødet. 2 Mos. 19, 6; 1 Petr. 2, 9.

c) At forkynde hans Ord, som kaldte os fra Mørket til sit underfulde Lys. Ef. 43, 21. —

Pastor Blilie: Alle kristne Folk i det nye Testamente kaldes Gud Prester. De, som forjener at kaldes Kristne, de er udsøndrede til at tjene Gud. Hvorledes blir man en saadan Prest? Ved hvilke Midler?

Pastor Naanestad: Alle Ting i den gamle Pakt var Skygger, Forbilleder. De var ikke noget af de tilkommende Goder. Hvilket? Legemet er Kristus. Han er den evige Yppersteprest. I den gamle Pakt er Presten Midler. Man maatte gaa gennem Presten til Gud. Derfor siger ogsaa Kristus: Gaa hen og bete dig for Presten! — Nu har Kristus aabnet Adgang til Gud. Som Bevis spaltedes Forhængen i Templet ved Kristi Død. — De Kristne er kaldede med Guds Naad. Dette stede, da Kristi Naad sit bo i deres Hjerter formidlet Troen. Disse kaldede har ogsaa andre Navne: Kristne, Guds tjenere, Hellige osv. Men de er alle Guds Tjenere. Det særegne Presteskab er nu ophævet som særskilt Staud. De Prester, vi har, er Ordets Tjenere. For Ordets Skyld vælger Menigheden en til at udføre denne Gjerning. Dette siges her for at forebygge Misforstaaelse.

Hvad Slags Offer skal vi nu frembære? Derom læser vi i Rom. 12, 1. „Derfor formaner jeg eder, Brødre, ved Guds Barmhjertighed, at I fremstille eders Legemer som et levende, helligt og Gud velbehageligt Offer, hvilket er eders aandelige Gudsdyrkelse.“ Det er ikke Kristne, som er sande Prester. Vi har Navnkristne, Navnkristne. De har ikke Livet i Guds Sønns Tro. De har bare Navnet. Skal vi ofre os selv, jaa ma vi ofre et Hjerte, som har Guds Naade, — kun det er et Gud velbehageligt Offer, kun det er et levende og helligt Offer. Og levende blir vi i Gud, naar vi har Guds Søn. — det er Guds Livet formidlet Troen. Da kaldes ogsaa

Kjærligheden, som er virksom i gode Gjerninger, i at tjene Gud. Kristi Kjærlighed driver os da. Saa kaldes Offeret saa naturligt og som af sig selv! Kristi Kjærlighed bringer os da baade til at elske Gud og Næsten.

Hver Gren af Jesu har sin Kraft, Dog ikke lige megen Saft, Som Forskjel er paa Sted og Tid, Paa hver Forsarenhed og Flib; Dog ere alle et i Gud Og følge Kjærlighedens Bud.

I Bygning sættes Sten paa Sten, De blive alle som til en, De store jævnes med de smaa, At de mod Jld og Vand bestaa: Saa samles alle Frommes Sind, Og vies til Guds Tempel ind.

De stærke med de svage gaa, De rige med de arme staa, Fjerne med Barmhjertighed Bevise dem, som lidet ved, At alting passer sig jaa net, Naar alles Kræfter samles ret.

Da Tiden nu var ude, sluttedes det hyggelige Formiddagsmøde med Afslutningen af Salmen 293 og Freming: Lige af Herrens Bøn.

Eftermiddagsmødet aabnedes af Pastor Naanestad med Andagt. Salmen 170, 1—3 og Læsning af Rom. 6.

Pastor Sando forsatte med sit Referat: Vi kan sætte vor Opmærksomhed paa de aandelige Offere, som de Kristne skal yde. „Min Søn, giv mig dit Hjerte!“ Ikke ethvert Hjerte er et Gud velbehageligt Offer. Han antager et junderlignt Hjerte, men ikke et hovmodigt Hjerte, som ei aabner sig for Gud og hans Ord: David siger Ps. 119, 103: „Lad dog min Mund frivilligt Offere behage dig, Herre“ og Ps. 19, 15: „Lad min Mund Dind og mit Hjertes Lante være til Velbehag for dit Navn, Herre, min Klippe og min Gjenløser!“ Og i Hebr. 13, 15, 16: „Lad os da altid ved ham frembære Gud Lovosjer, det er, en Brug af Læber, som betjende hans Navn! Men glemmer ikke at gøre vel og at meddele! Thi saadanne Offere behage Gud vel.“

Gud kræver Offere, som kommer af et levende, gudsfrygtigt og helligt Hjerte. Altsaa: vore ydre Gjerninger, som stjer af Troen, hører med til de aandelige Offere. Offere, som vi yder for ikke at staa tilbage for andre eller for at undgaa Skam, duet ikke.

Kristus er vor Yppersteprest, som tager og fører os til Gud. Men han er ogsaa Konge, en Konge efter Melkisedeks Vis, en Prest-konge. Han er Konge for dem, som han er Yppersteprest for. — Som Konge gaar han foran, styrer og leder i Striden. Da Kongens Ord skal være Regel og Rettesnor for os, — for Tro, Lære og Liv. Kristus, ligesom det gamle Testaments Yppersteprest, kaldes Fyrste.

— Ligesom hele Israel repræsenteres i Ypperstepresten, saa og de Kristne ved Kristus. Vi er i Kristus; derfor skal vi ogsaa leve og regjere med ham. Vi har Fiender her i Verden, og derfor er det godt at have en Konge til Yppersteprest. Vi maa stride mod vore Salighedens Fiender. „Den Jere en udvalgt Slægt, et kongeligt Presteskab.“ Glem ikke den store Seier, vi har, saasandt vi lever i Troen med ham. — Men Kristus er ogsaa vor Frelser — vor Lærer. Og i Samfund med ham har vi ogsaa den profetiske Gjerning. Dette har vi som indpøbede og indlemmede i Kristus. Enhver Kristen er en aandelig Prest, men ikke dermed er alle aandelige Prester tillige Sogneprester. (Pastor Blilie læste vedkommende Passus af Luther).

Hvorfor ikke nu?

Vi er midt oppe i en ivrig Valgkamp. Enhver tænksom Person maa foruudre sig over den store Flib, Umage og Opofrelse, som man udfører i sit Arbejde. Man taler, skriver og arbejder som om hver stred for sit bare Liv. Og kunde man saa en nøgagtig Opgave over de store Pengeudlag og uhyre Lægelige og aandelige Anstrængelser, som mange paatager sig for at vlade Seier for sit Parti, da vilde man blive forbauset.

Dette burde opslamme os Kirkefolk til at drive vort Arbejde med ligende Iver og Barme. Vi ved dog at vort Arbejde virkelig gjælder store Ting baade for Tid og Evighed. Naar de har bestemt os til og lovet at betale Gælden paa Stolen, da lader os tage fat som de der vil naa sit foresatte Maal. Dertil kræves Anstrængelse.

Kan Politikere sætte saa meget ind blot for at faa nogle politiske ojevisomme og uvesentlige Spørgsmaal afgjorte efter sin Tante og Menag derom, da bør vi meget mere vise, at vi lægger Vilje og Hjertelag ind i et Hjort og ædelt Fællesarbejde for en Sag, der tydelig kan paavise at være til Gavn og Opbyggelse af baade Kirke og Stat.

Tidene er nu her paa Kosten ualmindelig gode, men vi ved slet ikke, hvorlange de vil forblive at være saaledes. Derfor bør vi just nu sætte os for at lægge sammen noget til Afbetaling af Stolens Gæld.

Vi har ingen Væster om, at vi nogen Gang senere vil faa bedre Udkomst til at yde noget til denne Sag.

Er du Dagarbejder, saa er Solnen i sin Regel noget bedre og Bestjatsigelsen langt stadigare og sikrere nu end Tilfældet var to, tre A. r. si. en. Vil du ikke derfor være af den Godhed i Lobet af et Aar at lægge tilf. for hver Maanedes et Lige, der bringer dig Lykke i din F. r. t. s. t. et B. l. s. i m. u. m. d. godt Hjertelag kan yde til Stolens her? Derjom du ikke bekymret kan kræve nogen af den Nærste Synodens

Prester, som du kan give dit Bøste til, saa vil du maasse godhedsfuldt sende et Bøstet end til "Herbld" derom.

Du vil paa, at Provesubskriptionen bør være færdig inden Udgangen af Decem-ber dette Aar. Vi har dog to Maaned-der længere at arbejde i end Politit-er- ne. Dersom vi nu alle Prester og an- dre inden dette Aar lover et pent Bøst, som vi vil samle og indsende næste Aar, saa er Gjølden betalt.

Nogle af de Frugter, som Chri- stian Science og Theosofien bærer i Indien.

Hindu-Kvindens religiøse Pligter.

Kvindens nærmeste Pligt er at blive gift, ligesmeget hvor gammel eller hvor ung hun er. Man kan derfor ikke finde mange ugifte kvinder i hele det Land. De hellige Boger lærer, at ugifte kvin- der farer til Helvedes Røt at dømmes til evig Straf, og Forældrenes første Omjorg er derfor at faa et Pigebarn gift. Saasnart som et Pigebarn fødes i en Familie, beghuder Faderen at overveie, hvorfra han skal faa en Man- til hende. Naar hun er omkring ni el- ler ti Maaned-der gammel, gaar han til en Rabs og siger: "Jeg har en Datter, og stude ønske at din Søn blev gift. Vil han gifte min Datter?" Saa bli- ver de gifte. De to Mand bliver for- ligte om det og Kontrakten afsluttes mellem dem. Dette er Afgiftslab efter hinduist Visdom og det er bindende.

Der er maaste 700 Piger ud af 1000, som bliver gifte, førend de er ti Aar gamle. Thi ingen Pige tør forblive ugift efter at hun er 12 Aar gammel. Det er kun de lave Kaster, som tillader dem at forblive ugifte indtil de er 14 eller 15 Aar. Mænd af høie Kaster faar deres Piger gifte, førend de er ti Aar gamle.

Hvad skal saa jidensker? Hvis Man- den finder sig i et Land, saa har han guddommelig Ret til at tage saa- mange Koner til sig, som han ønsker, og Man- den betragtes som Færdig og af Visdom, og denne Gud havde 6000 Koner her i Livet. En Mand kan blive gift med flere Koner ad Gangen. Der er Folk af høie Kaste, der gaar saa vidt som at gifte 100 eller 150 Koner paa en Gang. De har ingen svært god Hul, mme, se og halder derfor Bog over Koner og Barn. Da Man- den er udsædig, paabyder Hindu-Meli- gion en Kvinde aldrig at gifte sig igjen, naar hendes Mand dør. Dersom hun vil komme til Himlen og ikke blive op-

holdt noget andet steds, da maa hun lade sig levende brænde. For 70 Aar siden pleiede kvinderne at blive levende brændt tilligemed deres Mænds Liv. Men nu er dette forbudt ved Lov. Nu oplærer man kvinderne til at laste sig i hellige Floder eller tage Opium og saaledes fare til Himlen, hvor de kan finde deres Mand.

Hvor en Hindu-Kvinde er fri.

Manden betragtes som en Gud, og mit Lands kvinder oplæres i den Tro, at i Himlen ligesom her paa Jorden skal de være deres Mænds Tjenerinder. I Himlen ligesom lidt som paa Jorden kan den indiske Kvinde nogenfinde blive fri. Det tredje Sted, som staar hende naabent, er Helvede. Derhen kommer Manden ikke og fornæmper hende, og det er det eneste Sted, hvor hun kan være fri. Dette er, hvad Hindu-Meli- gion lærer om kvinden, og det er den eneste Trost, der bydes hende.

Hindu-Kvindens religiøse Pligter be- staar i Ombyggelighed for Husbønnen og i at tilbede sin Mand. Efterat være staaet tidlig op om Morgenen og have besørgt sin Husholdning, er hendes næste Pligt at lægge sit Hoved paa sin Mands hellige Fødder og tilbede ham. Naar han kommer hjem fra For- retningen med bare Fødder, er det hendes Pligt at tage varmt Vand og vasse disse deilige Fødder og derpaa drikke Vandet forat rense sig selv. Kvinden er af Naturen vanhellig, og hvad der helliggjør hende, er at drikke dette hvide Vand! Det renser hende fra al Synd, og der er intet andet, som kan, og paa denne Maade maa hun tilbringe alle sine Dage. Jeg gaad vel vide, hvor- naenge af vore amerikanske Disciple a Hinduismen der stulde ønske at sætte denne Religion i praktisk Udøvelse?

Lagne, som ikke er Synd.

Indiens Filosofi lærer, at der er fem Lagne som ikke er Synd, og blandt disse er det, at man forlader Bøgen til kvinder. Om det er til en Moder, en Søster, en Hustru eller en Datter, man forlader Bøgen, gør intet til Sagen. De bør maastes efter deres eg i Maal og derfor forlader Manden paa at nær- re dem.

Saaledes behandles kvinderne, og dersom de amerikanske kvinder tror, at de stulde lide den Filosofi, da stulde- jeg ønske, at de maatte gøre den, for ind- de forlader Bibelen og antager den. In- dien er den bedste Plads at studere Hin- duismens Frugter. Hvis derhen, og

undersøg, hvad den har gjort for kvin- den, og du skal faa at vide, hvad denne Religion er!

Jeg ønske at fortælle eder noget om Enterne i Ind'en. Der er 23 000,000 af dem og antagelig er en Fjerdedel af disse under 25 Aar gamle. Vi har an- tagelig 70,000 smaa Børn, som er dom- te til at leve i Enkestand, og af disse er 13,000 under fire Aar gamle! De maa arbejde uden at faa ret megen Mad og de faar bare et Maaltid Mad om Da- gen. Folket tror nemlig, at de bør straffes, fordi de er Enker. Mange af disse stakels smaa Slabninger bejaar Selvmord. Mange af dem ønsker at gaa bort og modtage Frihed, og denn- Frihed modtages kun til Fordærvelse af dem selv.

Væser! Tal Gud for alt hvad du har, og lænt paa de 140,000,000 Kolu- der i Indien, der ikke har Lys eller Fri- hed, men som er domte til et helt Livs Slendighed og til at dø som Hunde og Rætte!

Nu, da jeg er blevet en Kristen tar jeg alt rig nok som takke Gud for, hvad han har gjort mod mig. — Efter er i Aktat, udgivet af "Woman's Bapti- Foreign Missionary Society of the West." Doenstaaende Beskrivelse, der- raant fra "Lutheran Witness" give- Antebudning til afstillelse alvorlige Tan- ter. De viser hvor fornu-derlige Gude- Beie og Forelser med Menneskene er. Denne Kvinde kom efter i mange Aa- trods sin naturlige Begavelse og stor- Værdom at have levet i hedenst- Mørke til at se et stort og herligt Lys og finde den kostelige Perle, Sjælens Frielse og Salighed, i det en-fuldige Evangelium ved Troen paa Jesus Kristus. Derfor taler hun Gud og gl mænt heller til at arbejde for at dette Lys maa komme til at laste sine bløde Straaler ind over det strækkelige Mørke, der hviler over hendes Millioner af Landsmændinder. Mange som har været bestimmede af bet- te Lys og oplærte i dets Sandheder fra Barndommen af, glemmer at takke Gud derfor, men i det Sted vender det Nyg- gen, antager og priser hin hedenst-Vis- dom (Christian Science og Theosofien) til Skyerne.

Og vi, som har Guds Ord purt og uforsalfset i alle Stykker, og hvem Sa- lighed og Frihed fra alle menneskelige Tilfæitninger forlyndes Aar efter Aar, hvilke Frugter af Taknemmelighed, Lov Pris og Tak til Gud med Hjerte Mund og Hænder bærer da denne gode Sød? Lad os komme Herrens Ord ihu:

"Hvem meget er givet, af ham skal der kræves desmere." Lad os heller ikke glemme et andet vækkende, manende Ord af Herren: "Guds Rige skal tages fra eder og gives et Folk, som bærer dets Frugter." Hvad andet er det store Kræft fra Evangeliets Sandhed i vore Dage end Jyskby:deljen af denne Straf- sedom? Om vi staar ved Troen, saa er det ikke vor Fortjen-Ste, men Herrens uforskyldte Naade. Lad os derfor sted- se se os for, og være paa Vagt!

J. Johansen.

Al-ah-ef-ja, eller Alaska.

(For Herold af Kapit. G. C. Vand.)

Lige fra Cross Sound til Copper River strækker sig Fjældkjæden St. Elias, der er bekendt for de høieste Fjeldtoppe i De forenede Stater og af disse kan fremhøves Mount Crillon 10500 Fod, Mount Lituya 10100 Fod, Mount Fairweather 15500 Fod, Mount Vancouver 13300 Fod, Mount Soot 16000 og Mount St. Elias 19700 Fod høie. De fleste af disse Fjeldtoppe rejser sig saa at sige lige fra selve Kysten i Pyramideform og tager sig aldeles storartet ud. Udenfor Si- malyas og Andes bjergene overgaaer Jistnok ingen Fjeldsje i Verden St. Elias Bjergkjæden i Øst. De store Fjældkjæder i California og Montara forener sig længere nord med Rocky Mountains, gjør en Baining mod Syd og Vest og danner Alaska Peninsula, der forsvinder i det Stille Ocean uden hvor høie Tinder her og der skyder op og viser sit Klippebryst over Soen, ligesom Rjæmperætter paa Vagt for en nord-af herkende lille koldte fred, og danner den Alenistte Gruppe af træloje Der, der staar i sig vestover lige til det andet Continent. Et disse Der, ligesom Alaska, den vestlig- ste, til Alaska Peninsula staar i For- bindelse med hinanden under Soen, er konstateret ved den mellem Perne altid tilstedeværende vulkanstte Sympati. De høieste Fjeldtoppe baade paa de Alen- istte Der saavel som paa Fjælllandet bærer Præg af en storartet vulkanst Region, og fra enkelte af dem ser man endnu af og til Røg opstige.

Lindahl Photo- grapher

1112

Pacific Ave.

California Building,

TACOMA . . . WASH.

Skolens Gjæld.

Ole: God Aften, Thor. Du faar undskyldte, at jeg kommer og forstyrer dig i Læsningen. Men det er en Sag, som jeg gjerne vilde høre en gammel Kirkemands Mening om.

Om Søndagen var jeg hos Tom Boen. Han talte til mig om nogle Ting, som jeg siden har tænkt paa, og som jeg gjerne vil høre, hvad du siger om.

Thor: Det glæder mig at høre, hvad du siger, Ole. Vi har jo ofte talt om mange Ting, men libet eller intet om enkelte Ting. Du skulde det være rigtig morsomt at have en Samtaleberom. Men du ved at jeg er en af disse ubeslidelige Samtalestærkere med en saadan Tro og Doerbevisning, som ikke behøver at frelstubede Folk hørte sig har regnet ogsaa dig. Men om jeg ikke i alt skulde have samme Tro, som du, saa behøver vi vel ikke derfor at blive Uvenner eller under Samtalen blive hidslige.

Ole: Jeg er ofte udsat for at blive hidslig, især naar jeg taler med Kirkefolk, som bare vil forbømme andre og opbyde sig selv. Du har dog aldrig gjort dette, naar vi har talt sammen. Derfor tror jeg heller ikke, at du vil gjøre det nu. Men sig mig dog, hvorfor skal Staudinaverne oprette og drive egne Skoler?

Thor: Det var godt, Ole, at du fremkaldte et vigtigt og vigtigt Spørgsmaal, som er vel værd at tænke paa. Jeg sad just og frugtede for at du vilde lig mange Tvivlere give os nogle tørre Træplunder at tyge paa som de ofte behynder sig over i. ej. hvor Kain sit sin Hustru fra, eller hvorledes der kunde blive Aften og Morgen, før Solen var skabt o. s. v. Men du tænker paa mere praktiske og nyttige Ting, som vel fortjener at overveies. Dog ved jeg ikke om jeg i riktig dig rigtig. Mener du, at det burde være forbudt Staudinaverne at drive Skoler, eller at de ikke duer til den Forretning?

Ole: Nei, jeg tror naturligvis, at Staudinaverne duer til at undervise og lære andre. De har ogsaa have sin Frihed som andre Nationer til at drive alle Slags Forretninger. Og lige som de ogsaa bruger sin Frihed og tilslige har Betægt nok til at drive Handel eller Lumber Forretning, Mollebrug, Fiskerier og Stubsjant, saaledes er de os ogsaa en Værd, at de kan og vil virke for god Oplysning og drive Skoler. Men jeg mener, at naar Countyet har Skoler, og jeg maa betale Skat dertil, saa maa jeg benytte dem for mine Børn og jeg begriber ikke, at Staudinaverne kan have bedre Skoler end Staten har. Vi talte meget paa Skolevesen og de mere lærere maa have gode "Stipendier."

Thor: Ja Du er "Skoledirector" og

du vel det langt bedre end jeg. Alligevel er jeg ogsaa stillet paa et Par Ting i Dit Spørgsmaal, som jeg nu forskaar bedre. Men du mener det vel ikke saaledes som du sagde, at fordi du maa betale Skat til Commonstolen, saa maa du ogsaa bruge den.

Ole: Jo netop saaledes mener jeg det og du ved ogsaa at vi her i Staten har "Compulsory Skole" det er vel den unge Skolegang.

Thor: Ja men du ved, at vi betaler Skat til mange Ting, som vi takker Gud for, at vi ikke behøver eller bør benytte, f. Eks. Sindsygeasyl, Reformskolen, County jail, Statsfængsel og lignende.

Ole: Ja, det er sandt, men naar Looven befaler os at bruge "Commonstolen," saa maa vi vel bruge den.

Thor: Derfor Staten virkelig pålægger mig at bruge "Commonstolen" til Opdragelsesanstalt for mine Børn, da er vi komme langt bort fra den rekte Frihed, og jeg vil ikke adlyde en Lov, som berøver mig Religionsfriheden. Jeg overlader ikke mit Børn til at opdrage af hvilken som helst "Teacher," Staten holder mig ansvarlig for, at mine Børn ikke skjæler, lyver eller begynder og da man vel jeg alene være ansvarlig for, at de lærer Guds Ord og Vilje at kende. Men Du vil komme igen, at der i Skolelov kan staa, at Børn maa lære enkelte Ting, saasom Læsning, Læsning, Stavning Regning o. s. v. Der siges intet om, i hvilken Skole, de skal lære det.

Paa vore Religionskoler lærer vi naturligvis disse Ting og desuden det aller vigtigste nemlig Guds Ord, Lov og Evangelium.

Ole: Men kjære Thor. Er da ikke Commonstolen god nok? Den koster os mange Benge, vi stifter den gode Jule, Bøger og andre nødvendige Ting, kan de kristne have bedre Skoler eller hvad mangler Commonstolen da?

Thor: Commonstolen er god nok, saalangt som Staten kan gjøre noget af den. Den er ogsaa oprettet for den, som ikke vil stusse sine Børn i andre Oplysning. Den mangler det, som er det ene fornødne for at opdrage gode Borgere og bevare vore Børn i Troen paa Herren, som er vort Livs Hovedformaal, for at Herrens Ravn kan prise os og vi blive salige.

Ole: Dette forskaar jeg ikke. Skulde eders ugle Religionskoler med sine Lærere for 15-20 Dollars om Maanedens være bedre? Gudnu har du ikke sagt mig, hvad der mangler Commonstolen.

Thor: Ser du den Dulle, som lille Clara der holder?

Ole: Ja, den ser jeg, det er en valgte Dulle med røde Kinder, blåa Øjne og et glimrende Haar. Hele Skikkelsen er overmande pæn.

Thor: Ja, du har Ret. Den er langt pænere smykket end Dullens Moder, Clara. Den kan ogsaa hulle sine

Dine, naar den lægges ned, just som om den lagde sig til at sove. Men sig mig nu Ole, er der intet, som mangler den?

Ole: Jo, den mangler Liv.

Thor: Ja vel, den mangler Liv og Guds Kraft. Just dette er det, som mangler Commonstolen. Den er ellers rent udstyret med kostbare Indretninger og kostbare Lærere. Den roses, hjertegnes og pleies som en Dulle, men den mangler det Ord, som er Liv og Tand, nemlig Guds Ord, som alene er mægtigt til at opløse Forstanden, øste Bljken, banne Djævelen og gjøre Sjælen lykkelig og salig. Du vil visstnok ikke paastaa, at der findes nogen verdslig Kundskab, der virker og styrker hjerteligheden til Gud, Forældre og Fædreland saaledes som Guds Ord gør det. Du kjender heller ingen Bog, der saaledes straffer al Synd, hemmelig og aabenbar, og maner til Tro, Haab og Kjærlighed som Guds Ord gjør det. Og dog er Guds Ord udsat af denne Skole. Det læres ikke omgang med Forstanden og langt mindre bruges Guds Ord som Lægemiddel i den. Derimod opbydes og forbydes Naturen og de naturlige Tilboeligheder. Lærerne kan godt være og er ofte erklærede Filteknere. Vægerne indeholder en Masse uslett Stram. En Del af dem lærer tværtimod den kristne Tro om Stabelen og Opholdelsen.

Dette er den Skole, som de allerfleste elsker og jager sine Børn ind i. De gaa i den Maaned efter Maaned, ja har ud og har ind og kan godt "graduate," uden at have lært saa meget af Guds Ord som det første Bud. Vi kan da ikke undres over, at Børnene med Tiden maa komme paa den Aftening, at Troen, Fæderver, Daaben, Rabverne, Katekisme, Bibelfortælling og konfirmation og Menighed et flodigt sammeldag Tul. Thi de hørte ikke et Ord derom i den Skole, som hjertegnes og pleies som den vakreste Dulle.

(Fort.)

Beholder du fremmed Eiendom?

En Bonde solgte en Ko og fik ved Felttagelse af Kjøberens en Dollar for meget, men mærkede det først, da han var kommen hjem igjen. "Den Daler maa jeg bringe tilbage til sin rette Eiermand; den tilhører ikke mig," sagde han til sin Kone, der dog gav ham at forstaa, at de ret vel kunde beholde den ene Daler.

"Kone, sagde Manden, betænk din Samvittighed; har du glemt, hvad Bibel og Katekismus lærer? Du pleier ellers at give gode Raad; men denne Gang er det et slet Raad; thi man maa adlyde Gud og læse Næsten beholde Sin." Men især er det Manden, som maa høre Guds Ord, og gav ham ham Daler tilbage.

1 Mos. 19. 13. Du skal ikke gjøre din Næste uret, ei heller berøve ham hvad han tilhører.

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Skohandler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du krænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

ELLIS & SON S. S. LINE.

STR. "SEHOME"

Afgaar fra Commercial Dock Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag, Kl. 8 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afgaar fra Whatcom Kl. 8., Fairhaven Kl. 8.15 og Anacortes Kl. 11. Eftm., hver Søndag, Onsdag og Fredag.

Fare, til Seattle, 0.50,

Whatcom, \$1.25,

V. H. ELLIS & SON, EIERE,

W. J. ELLIS, TRAF. MØD.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester

Jdfører al Slags Snedkerarbejde.

Bekjendtgørelse.

California Specialkonferensholder, som Subull, sit næste Møde i San Francisco, Calif., fra den 11te til den 17de Oktober,

Forhandlingsgjenstande:

1. Daaben. (Ref. Past. Johansen.)

2. Der Synodes Diskons Udgifter her paa Pacifickysten. (Ref. Past. O. Grønberg.)

Der bliver ogsaa Kirkeindvielse i Dakland under Konferensen.

E. M. Stensrud, Sel.

+++

Abonner paa "Pacific Herald" an 50 cts om Aaret.

Fra nu og til Aftaar, kan man faa "Herald" for 10 cents i 2c stamps.

Parkland-Nyheder.

Fra nu og til Nytaar kan man faa „Herold“ for 10 cents i 2c Stamps.

Foreningsforeningen samles næste Onsdag Eftermiddag hos Mrs. D. Olson

Ved Stolen vokser Tispeplantallet omtrent for hver Dag. Der er nu 95 unoe Mennesker, som daglig faar Undervisning af 7 Lærere.

Hidtil har vi haft udmærket god Veir. Paa Praerien findes nu fuldt udsprungne Jordber-blomster. Det kan vel hende, at vi i næste Maaned kan finde modne Bær paa Sletterne.

Endelig Klasken med Familie, som hidtil har boet i Tacoma, flytter i disse Dage hid til Parkland. Han skal være Douktor ved Skolen og drive Skole.

Mr. Maus Knudson skal efter Udgangen at denne Maaned være Enginuer, og Henry Halvorsen, som hidtil med Fild og Damb har uddannet sig i Britisk Columbia.

Dr. Rynnings Familie, som i Sommer har været i Mexico og Nord Carolina paa Besøg, er kommen hjem, ledsaget af gamle Mr. Rynning, Doktorens Fader, der var naaet den Alder, som Moses siger, træder megen Skyld, nemlig over 80 Aar. Han har længe boet i Slagland Prærie Menighed Stillmore Co., Minn. „Herold“ ønsker ham Dykke og blide Dage herude.

Mrs. Rynning siger, at det er behageligt at besøge Børnene og Børnene paa de gamle Tomter, men hjemme er det dog allerbedst, „ja her hjemme.“

Eldste Mandag besluttede Parkland Menighed at fejre Reformationens fests den 31te Oktober. Paa Formiddag til sædvanlig Tid holdes Reformationens fests med Offer til Børnehjemmet. Paa Eftermiddag holdes Grundstenslagning af det nye vordende Børnehjem. En Komite paa fets Medlemmer af Menighedens Androm skal forestaa Bespisningen af Festsamlingen til Middags. Maaltidet er frit. Alle, som med Venne kan komme og som ikke har Reformationens fests i sin egen Menighed, er velkommet indkaldt til at fejre denne Fest med Menigheden her i Parkland. Vi haaber, at flere Børn vil deltage i Forretningerne.

Anden Artikel.

214. Hvorledes taler den anden Artikel om Jesu Opstaaelse?

Han nedfor til Helvede; opstod tredje Dag fra de døde; opfor til Himmels; idder hos Gud Faders, den almægtiges, høire Haand; hvorefter han skal igjenkomme for at domme levende og døde. Jilip. 2, 9-11.

215. Hvad var Begyndelsen til Kristi Opstaaelse?

Jesu Levendegjærelse, som bestod deri, at Sjæl og Legeme atter blev forenet.

1 Petr. 3, 18, 19. Thi ogsaa Kristus led en Gang for Synder, en Retfærdig for Uretfærdige, forat han kunde føre os frem til Gud, han som vel led Døden efter Retten, i hvilken han ogsaa var bort og brødte for Morderne, som var i Forvaring, som fordem var gjenstridige, da Guds Langmodighed ventede i mange Dage.

216. Hvad forstod Kristus, da han nedfor til Helvede?

Han vilde den Seier han havde vundet over Djævelen. Kol. 2, 15.

217. Hvorledes opstod Kristus fra de døde?

Han opstod i forklaret Skikkelse den første Paaschedag. Matth. 28, 1-7.

218. Hvad Nytte har vi af Kristi Opstaaelse?

1) Den sikrer, at han var Guds Søn, som har fuldkommen betalt for vore Synder.

Rom. 4, 25. Han, som blev givet hen for vore Overtrædelser og opstod for vor Retfærdiggjærelse. 1 Kor. 15, 14; Rom. 1, 3, 4.

2) Den giver os Kraft til den aandelige Opstandelse og en helig Vandring i et nyt Levnet.

Rom. 6, 4. Ligesom Kristus er opstod fra de døde formedle sig Faderens Herlighed, saa skulle og vi vandre i et nyt Levnet.

3) Den forsikrer os om vore Legemers Opstandelse til Salighed. 1 Kor. 15, 20, 21.

219. Hvad forrettede Kristus i de 40 Dage paa Jorden efter sin Opstandelse?

Han aabenbarede sig mange Gange for Disciplene, stv. lede dem i Troen og indførte dem i den helige Taab. Marc. 16; Joh. 20, 19-21, 23.

220. Hvori bestod Kristi Dømmesart?

Han forlod Jorden med sin færdige Rættelse for op til Himmelen og satte sig hos Guds høire Haand. Dan. 7, 13, 14; Marc. 16, 64.

221. Hvad Trost har vi af Jesu Dømmesart?

At han er gaaet hen for at berede os et Sted i sin Faders Hus, hvor han vil hente os til sig.

Joh. 14, 2. I min Faders Hus er der mange Steder. Jeg gaar bort for at berede eder Sted.

222. Hvad Formaaelig har vi tage af Jesu Dømmesart?

Vi skal være himmelstærkede, ja have Lykt til at fare herfra og være med Kristus.

Kol. 3, 1. Er I da opvakte med Kristus, da søger det, som er ovenfor, hvor Kristus sidder hos Guds høire Haand.

223. Hvad betyder Kristi Sæde hos Faderens høire Haand?

At Kristus efter sin menneskelige Natur ussadelig regjeret over alle Ting. Ef. 1, 20, 21, 22.

Fra Seattle.

I Ballard afholdtes mandags aften menighedsnæde. Det var vel besøgt og mange vigtige beslutninger faldedes. Her til søndagskolen grundig drøftelse.

Ungdomsforeningen i Seattle menighed har nu begyndt sit aars arbejde. Embedsindhaverne er Arthur Hansen, president, Miss Wohl, vice president, Inca Hansen, kasserer, N. Snorchelm sekretær.

Følgende fremmede hjælpe forlebet indem i Seattle: Mrs. Hestia Aas fra Veland, Iowa, Miss Marie Christensen fra Lake Mills, Iowa, Gustav Nelson fra Canby, Syd Dakota, Peter Klinget, Elias Ellingsen og O. Gramstad fra San Francisco, Carl Ryan og hustru fra Stanwood, Wn., og Chris Madsen og hustru fra Klakland.

Fra Wilbur.

Pastor E. Nissen fejrede nylig sin halvtredstyedrige Fødselsdag.

Veneret omgivelser i hans Menighed havde besluttet at møde i Prestegaarden, for at bringe deres Brest en Overraskelse, men blev forhindrede ved sene Regn og urentommelege Veie, saa maatte de holde sig hjemme.

Forskjellige Gaver blev imidlertid sendt til Presten, saaledes blandt andet tre Dollars til at købe en Skindvæls for fra to Børn i Almira Distrikt, en smuk Sola fra Penner i Wilbur Distrikt saavel som mindre Budsomme fra forskellige andre Børn, for hvortil oltfammig Pastor Nissen har anmodet „Herold“ om at bringe sin hjertelig Tak med Venne om Guds Blygsel over Gud.

Opstaaelse-tjeneste afholdt i Sherman Distrikt af Vor Frelses Menighed.

hed, Pastor Nissens Kald, om Formidagen paa Korf og om Aftenen paa Engell.

Beage Gange optages Offer til Indremissionen.

Tacoma, Wn., Okt. 15, 1906.

„Pacific Herald.“
Vor Frelses Kirkes Kvindeforening i Tacoma mødt Torsdag Eftermiddag Okt. 11de, hos Mrs. N. Carlson i hendes smukke Hjem paa South K. Street. Mange Kvinder var tilstede.

Det blev bestemt at holde en storartet Fest Lørdag Aften den 3die Nov. Et godt Program vil blive udført. De to politiske Partier vil blive repræsenteret ved Forfriskningsbordene, som vil blive smukt dekoreret for Anledningslejl.

Komiteer blev valgt:
Programkomite: Mrs. W. M. Bonson, Mrs. J. Berg, Mrs. S. E. Egan, assisteret af Pastor Sperati.

Udførelseskomite: Mrs. O. G. Storvick, Mrs. Maubem og Mrs. Kirkbo.

Decorationskomite: Mrs. C. Sperati, Mrs. M. Johnson og Mrs. R. Carlson.

Mrs. A. B. Horn
Sekr.

Betalt for Herald.

Carl Overli, Tinnich	10
Ole S. Johnson, Astoria	10
Jens Pederson	20
S. A. Semre	10
Mrs. S. Hjeltnes	50
Mrs. Gull Pedersen	10
G. Jakobsen, Warfield	1 13
J. B. Kopang, Wilmington	50
Mrs. S. Frøberg	50
J. S. Anderson, Parkland	50
F. S. Vadsnes, Chinook	1 00
Prof. Gisle Vothne, Decorah	1 00
Mrs. Christine Jager, Alpha	50

Mons Knudsen.

Bekjendtgjorelse.

Alle pengedeløb til Pacific Distrikt sendes herefter til distriktets kasserer, N. J. Hong, Parkland Wn.

Carlo A. Sperati.

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Students supplies a speciality.

PARKLAND, WASH.